

БЕЛИМЪ ДА ОТИДАТЪ НАЧАЛНИЦЫТЕ ПРИ НЕГО ДА СЕ СОВѢТЪВАТЪ КАКВО ДА НАПРАВЯТЪ НА АСИНИЕЙТЕ. КАТО СЕ СЪБЕРАЛИ СИЧКИТЕ, АЛЕКСАНДРЪ ИМЪ РЕКЪЖАХЪ: НАЧАЛНИЦА БЛАГОРОДНІЙ И МЪЖЕСТВЕННЫЙ, ИСПАДНАХМЕ ПОДЪ КРЕПОСТЬТА АСИНИЕЙСКА, И НЕМОЖИХМЕ ДА ОБЛАДАЕМЕ МЪКСТОТО ИМЪ, СЕГА КАКВО ЦЕ РЕЧЕТЕ ДА НАПРАВИМЕ; ДІОГЕНЪ ФІЛОСОФЪ (КЪЙТО БѢГЛАХЪ ОТЪ АСИНА) ОТВѢЩАЛЪ, И РЕКЪЖАХЪ: ЦАРЬ АЛЕКСАНДРЕ, ЗНАЙ ЗАЩО АСИНА НЕ СЕ ЗЕМА ЛЕСНО, ПОНЕЖЕ ИМА ВЪТРЕ МНОГО НАРОДЪ ДО 10: ХІЛАДЫ: НО НАПРАВИ НѢКОЕ ХУДОЖЕСТВО ЗА ДА ГИ ПРЕЖСТИШЪ ДА ИЗЛѢЗНАТЪ ВЪНЪ ДА СЕ БІАТЪ, А НЕ ДА БѢГАМЕ. ТІИ ЦЕ ИЗЛѢЗНАТЪ ДА НИ ГОНАТЪ, А НЕ КАТО СЕ ОТДАЛЕЧИМЕ ОТЪ КРЕПОСТЬТА ИМЪ, ТОГАВА ДА СЕ ВЪРНЕМЕ ВРЪХЪ ТѢХЪ СЪ ДОКРЫТЕ КОНѢ, И ТАКА ЦЕ ГИ ИЗВІЕМЕ, И ОБЛАДАЕМЕ КРЕПОСТЬТА ИМЪ. АЛЕКСАНДРЪ КАТО ЧЛЪХЪ ТАКОВА ХУДОЖЕСТВО, (КАКТО НАПРАВИЛИ БАЛИНИТЕ НА ТРОАДА) СТАНАЛЪ ТЪТАКСИ СОСЪ СИЧКАТА СИ ВОЙСКА ДА БѢГА, И ОСТАВИЛЪ НАРОЧНО (МАКСЪСЪ) ХІЛАДО КРАВЫ НА ПЪТЪЖТЪ, И 4: ХІЛАДЫ ОВЦЫ, И ЕДНО ПИСМО ПОДЪ КОЛЫКАТА СИ.

АЛЕКСАНДРЪ ПИСУВА НА АСИНИЕЙТЕ.

Началници Асиинейски, азъ понеже незнаехъ силата на-вашего Бога, дойдохъ врѣхъ васъ съ толкова войска, както ме видѣхте и вие. Но Бого вы Аполлонъ се разгнѣви, даде ви сила, и избихте войската ми. Ето, азъ излазахъ отъ мѣстото вы; кравите и овците що оставихъ, молеми ви са да ги принесете жертва на вашого Бога Аполлона, за да ме прости.